

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-מי שהפך		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקבלי קיבולת, בתוך התחום אסור, חוץ לתחום - מותר.	שמואל:											◊
ואפילו חוץ לתחום לא אמרן אלא דליכא מתא דמקרבא להתם, אבל איכא מתא דמקרבא להתם - אסור.	רב פפא:											◊
וכי ליכא מתא דמקרבא להתם נמי, לא אמרן אלא בשבתות ובימים טובים, דלא שכיחי אינשי דאזלי להתם. אבל בחולו של מועד, דשכיחי אינשי דאזלי ואתו להתם - אסור.	רב משרשיא:											◊
מר זוטרא בריה דרב	[מר זוטרא בריה דרב נחמן]											◊
איכלע רב ספרא ורב הונא בר חיננא, ולא עלו לגביה												◊
הוא נמי לא על בגווייה.	ואיכא דאמרי:											◊
מקבלי קיבולת, בתוך התחום - אסור, חוץ לתחום - מותר	והאמר שמואל:											◊
אדם חשוב שאני.												◊
סיועי סייע בתיבנא בהדייהו	ואיכא דאמרי:											◊
רב חמא שרא להו לאבונגרי דבי ריש גלותא למיעבד להו עבידתא בחולא דמועדא. אמר: כיון דאגר לא קא שקלי - שרשווי הוא דקא משרשו ליה. ולית לן בה.	[רב חמא]											◊
מקבלין קיבולת במועד לעשותה לאחר המועד, ובמועד - אסור. כללו של דבר: כל שהוא עושה - אומר לנכרי ועושה, וכל שאינו עושה - אינו אומר לנכרי ועושה.	תנו רבנן:											◊
מקבלין קיבולת במועד לעשותה לאחר המועד, ובלבד שלא ימדוד ושלא ישקול ושלא ימנה כדרך שהוא עושה בחול.	תניא אידך:											◊
אין מרביעין בהמה בחולו של מועד, כיצא בו אין מרביעין בכורו, ולא בפסולי המוקדשין.	תנו רבנן:											◊
אין מרביעין בהמה בחולו של מועד	תניא אידך: [ת"ק]											◊
חמורה שתבעה - מרביעין עליה זכר בשביל שלא תצטנן, ושאר כל הבהמות מכניסין אותן לבקרות.	רבי יהודה:											◊
אין מדירין לא בשבתות, ולא בימים טובים. ולא בחולו של מועד. ואם באו מאליהן - מותר. ואין מסייעין אותן, ואין מוסרין להם שומר לנער את צאנם.	תנו רבנן: [ת"ק]											◊
היה שכיר שבת, שכיר חדש, שכיר שנה, שכיר שבוע - מסייעין אותן, ומוסרין להם שומר לנער את צאנם.												◊
בשבת - בטובה, ביום טוב - במוזנות, במועד - בשכר.	רבי:											◊
הלכתא כרבי.	רב יוסף:											◊
וכן מי שהיה יינו בתוך הבור ואירעו אבל או אונס, או שהטעוהו - זולף וגומר וגף כדרכו, דברי רבי יוסי.	[רבי יוסי]											◊
עושה לו לימודים בשביל שלא יחמיץ.	רבי יהודה:											◊
וצריכא, דאי אשמעינן קמייתא - בההיא קאמר רבי יוסי, משום דמישחא נפיש פסידיה. אבל חמרא דלא נפיש פסידיה - אימא מודי ליה לרבי יהודה. ואי אשמעינן בתרייתא - בההיא קאמר רבי יהודה, אבל בהך אימא - מודה לרבי יוסי, צריכא.												◊
מאן תנא שינוי במועד בדבר האבד - דלא כרבי יוסי.	רב יצחק בר אבא:											◊
הלכה כרבי יוסי.	רב יוסף:											◊
בעו מיניה מרב נחמן בר יצחק: מהו למישע חביתא דשיכרא בחולא דמועדא?												◊
הלכה כרבי יוסי.	אמר להו: [רב נחמן בר יצחק] סיני אמר:											◊
אימור דאמר רבי יוסי בחמרא, בשיכרא מי אמר?												◊
חמרא טעמא מאי - משום דנפיש פסידיה, שיכרא נמי בה פסידא.	[רב נחמן בר יצחק]											◊
אמרה לי אם: בר שית סאוי ושייע - מבר תמני ולא שייע.	דאמר אביי:											◊
הלכות מועד כהלכות כותים בהלכה.	רב חמא בר גוריא אמר רב:											◊
למאי הלכתא?												◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה		מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה	
מקרא-key:			
מועד קטן-מי שהפך		Talmud Navigator	
מימרא		מאן דאמר	
		א	ב
		ג	ד
		ה	ו
		ז	ח
		ט	י
		יא	יב
לומר שהן עקורות, ואין למידות זו מזו.	רב דניאל בר קטינא:		!
זופתין כותא, ואין זופתין חביתא.	דאמר שמואל:	◆	!
זופתין חביתא ואין זופתין כותא.	רב דימי מנהרדעא:	◆	!
מר חייש לפסידא, ומר חייש לטירחא.			◆
נקטינן, הלכות מועד כהלכות שבת יש מהן פטור אבל אסור, ויש מהן מותר לכתחלה.	אביי:		◆
רב הונא חצדו ליה חצדא במועדא.	[רב הונא]		○
טוחנין קמח במועד לצורך המועד, ושלא לצורך המועד - אסור. דבר שאבוד במועד - מותר לעשותו במועד, דבר שאינו אבוד במועד - אסור. במה דברים אמורים - בתלושין מן הקרקע, אבל מחובר לקרקע - אפילו כולו אבוד אסור. ואם אין לו מה יאכל - קוצר, ומעמר, ודש, וזורה, ובורר, וטוחן, ובלבד שלא ידוש בפרות.	איתיביה רבה בר רב הונא לרב הונא:		?
יחידאה היא, ולא סבירא לן כוותיה.	אמר ליה: [רב הונא]		!
דבר התלוש מן הקרקע, אפילו מקצתו אבוד - מותר. והמחובר לקרקע - אפילו כולו אבוד אסור.	דתניא, כלל אמר רבן שמעון בן גמליאל משום רבי יוסי:		!
ואי רבי יוסי - ידוש נמי בפרות			?
מאן תנא שינוי במועד בדבר האבד - דלא כרבי יוסי	הא אמר רב יצחק בר אבא:		?
הכא נמי, כיון דכל יומא לאו בפרות דיישי - האידנא נמי לאו שינוי הוא.	אמר לך: [רב הונא]		!
טוחנין במועד לצורך המועד, ושלא לצורך המועד - אסור. ואם טחן והותיר - הרי זה מותר. קוצצין עצים במועד לצורך המועד, ושלא לצורך המועד - אסור, ואם קצץ והותיר - הרי זה מותר. מטילין שכר במועד לצורך המועד, ושלא לצורך המועד - אסור, ואם הטיל והותיר - הרי זה מותר. ובלבד שלא יערים.	תנו רבנן:		◆
מטילין שכר במועד לצורך המועד, ושלא לצורך המועד - אסור. אחד שכר תמרים, ואחד שכר שעורים. ואף על פי שיש לו ישן - מערים ושותה מן החדש	ורמינהו:		?
תנאי היא			!
אין מערימין בכך	דתניא: [ת"ק]	◆	!
מערימין.	רבי יוסי בר יהודה:	◆	!
רב חצדו ליה חצדא בחולא דמועדא	[רב]		○
שמע שמואל איקפד.	[שמואל]		◆
לימא שמואל כיחידאה סבירא ליה?			?
לא, חצדא דחיטי הוה, דלא הוה פסיד.			!
ורב מאי טעמא עביד הכי?			?
אין לו מה יאכל הוה. - ושמואל - לא סיימות קמיה.			!
אי נמי: אדם חשוב שאני.			!
רבי יהודה נשיאה נפק בחומרתא דמדושא, ואשתי מיא דאחים קפילא ארמאה.	[רבי יהודה נשיאה]		○
שמע רבי אמי איקפד.	[רבי אמי]		◆
מאי טעמא איקפד?	רב יוסף:		^
אי משום חומרתא דמדושא			!
השירין הנזמים והטבעות - הרי הן ככל הכלים הניטלין בחצר.	הא תניא:		?

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מועד קטן-מי שהפך	מאן דאמר											
מימרא												
אי משום דאישתי מיא דאחים קפילא ארמאה											!	
כל שנאכל כמות שהוא חי - אין בו משום בישולי נכרים	הא אמר שמואל בר יצחק אמר רב:										‡	■
אדם חשוב שאני.											!	◇
קוצץ אדם דקל במועד, אף על פי שאינו צריך אלא לנסורת שלו.	רב חננאל אמר רב:											■ ◇
לייט עלה אביי.												■ ◇
רב אשי הוה ליה אבא בשלנייא, אול למיקציה בחולא דמועדא.	[רב אשי]										○	
מאי דעתיך - דקאמר רב חננאל אמר רב: קוצץ אדם דקל במועד אף על פי שאינו צריך אלא לנסורת שלו, הא לייט עלה אביי	רב שילא משלנייא לרב אשי:										‡	
לא שמיע לי, כלומר: לא סבירא לי.	אמר ליה: [רב אשי]										!	
אישתמיט נרגא, בעי למפסקיה לשקיה. שבקיה, והדר אתא.											○	◇
רב יהודה שרא למיעקר כיתנא, ולמיקטל כשותא, ולמיעקר שומשמי.	[רב יהודה]											■ ◇
בשלמא כיתנא - חזי להפיפה, כשותא - חזי לשיכרא, אלא שומשמי למאי חזי?	אביי לרב יוסף:										‡	◇
חזי לנוזי דאית בהו.											!	◇
רבי ינאי הוה ליה ההוא פרדיסא דמטא זמניה בחולא דמועדא, קטפיה. לשנה שהיוה כולי עלמא לפרדיסייהו לחולא דמועדא. אפקריה רבי ינאי לפרדיסיה. ההוא שתא.	[רבי ינאי]											○ ◇
מכניס אדם פירותיו מפני הגנבים, ושולה פשתנו מן המשרה בשביל שלא תאבד, ובלבד שלא יכוין את מלאכתו במועד.												■
וכולן, אם כווננו מלאכתן במועד - יאבדו.												■ ◇
ובלבד שיכניסם בצנעא לתוך ביתו.	תנא:											■ ◇
רב יוסף הוה ליה כשורי, עיילניהו ביממא.	[רב יוסף]											○ ◇
ובלבד שיכניסם בצנעא בתוך ביתן	אמר ליה אביי, והתניא:											■ ‡
צנעא דהני - יממא הוא, כיון דבליילא בעו גברא יתירי, ובעו מדבורי דנורא - אוושא מילתא.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	◇
ושולה פשתנו מן המשרה כו'												■ <
כוון מלאכתו במועד ומת, מהו שיקנסו בניו אחריו? אם תימצי לומר צרם און בכור קנסו בנו אחריו - משום דאיסורא דאורייתא. ואם תמצי לומר: מכר עבדו לנכרי ומת קנסו בנו אחריו - משום דכל יומא מרבי זורא: בעי מיניה רבי ירמיה מפקע ליה ממצות. הכא מאי? גברא קניס רבנן - והא ליתיה, או דלמא: ממונא קניס רבנן, והא איתיה?	בעי מיניה רבי ירמיה מרבי זורא:										^	◇